

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/585/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811205176
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7811205176.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu AUTO G & G, s.r.o., Sečovce, Albínov 1639, IČO: 36 759 121, proti žalovanému PROFITHERM Jablonov, s.r.o., Bratislava, Zátišie 10, IČO: 44 566 972, zastúpenému spoločnosťou AKMN s.r.o., Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 36 864 463, o určenie neplatnosti a neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/93/2011-412 z 29.6.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a zaviazal ho uhradiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 15.616,18 €, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a to platbou u jeho zástupcu. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa pôvodne žalobca domáhal voči žalovaným 1.) SMS Košice, a.s., Alžbetina 30, 040 01 Košice, IČO: 36187208, 2.) MEDIUM Košice, s.r.o., 040 01 Košice, Pri jazdiarni 1, IČO: 31710026, 3.) HEP Stav s.r.o., 040 01 Košice, Omská 13, IČO: 44566921, 4.) PROFITHERM Jablonov, s.r.o., 048 01 Rožňava, Štítnická cesta 1715/238, IČO: 44566972 určenia, že:

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.07.2008 medzi R.A.T, a.s. so sídlom : Tolstého 3, IČO: 36 187 208 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 09.02.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a Profitherm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 25.08.2009 medzi Profitherm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026, ako kupujúcim,

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 22.09.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a ŠLÁGER Košice, s.r.o. so sídlom Charkovská 689/22 Košice, IČO: 44 566 972 ako kupujúcim, predmetom ktorých bol predaj nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m2, parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m2, parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m2, parc. reg. "C" č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m2, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q., do vlastníctva kupujúcich, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

2. Ďalej žiadal určiť, že vlastníkom nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m2, parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67

m2, parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m2, parc. reg. "C" č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m2, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q. je SMS Košice, a.s. so sídlom Alžbetina 30, 040 01 Košice, IČO: 36187208.

3. Žalobca pre prípad, že súd by posúdil vyššie uvedené právne úkony za platné, navrhol vydať rozsudok, ktorým by súd určil, že:

- Kúpna zmluva uzavretá dňa 03.07.2008 medzi R.A.T, a.s. so sídlom : Tolstého 3, IČO: 36 187 208 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026,
- Kúpna zmluva uzavretá dňa 09.02.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o.: Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a Profitherm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako kupujúcim,
- Kúpna zmluva uzavretá dňa 25.08.2009 medzi Profitherm Košice s.r.o., so sídlom Trst'any 77, IČO: 44 566 921 ako predávajúcim a ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026, ako kupujúcim,
- Kúpna zmluva uzavretá dňa 22.09.2009 medzi ŠLÁGER s.r.o. so sídlom Pri jazdiarni 1 Košice, IČO: 31 710 026 ako predávajúcim a ŠLÁGER Košice, s.r.o. so sídlom Charkovská 689/22 Košice, IČO: 44 566 972 ako kupujúcim, predmetom ktorých bol predaj nehnuteľností: sklad s kotolňou súp. č. 663 stojaci na parc. reg. "C" č. 734, sklad - trafostanica súp. č. 717 stojaci na parc. reg. "C" č. 735, ďalej parc. reg. "C" č. 734 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m2, parc. reg. "C" č. 735 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 67 m2, parc. reg. "C" č. 753/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2486 m2, parc. reg. "C" č. 753/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 9213 m2, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú D. F. Q., sú voči žalobcovi právne neúčinné. Počas konania pred súdom prvej inštancie došlo k zlúčeniu spoločnosti HEP Stav s.r.o. Košice so spoločnosťou MEDIUM Košice s.r.o. a následne žalobca zobral žalobu späť voči pôvodne žalovanej spoločnosti SMS Košice a.s. z dôvodu, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz a uznesením zo dňa 10.4.2014 bola táto zrušená pre nedostatok majetku a tak účastníkmi konania ostal len žalobca C. E. žalujúci spoločnosť PROFITHERM Jablonov s.r.o.. Súdu prvej inštancie zo žaloby vyplynulo, že žalobca eviduje voči spoločnosti SMS Košice a.s. pohľadávku z titulu neuhradených faktúr vo výške 167.073,62 € a namieta platnosť kúpnych zmlúv uzavretých 3.7.2008, 9.2.2009, 25.8.2009 a 22.9.2009 tvrdiac, že k zaplateniu kúpnej ceny na základe týchto zmlúv nedošlo a celý proces prevodov sporných nehnuteľností v krátkom časovom slede a medzi personálne prepojenými spoločnosťami sa mu javí ako podozrivý. Podľa žalobcu uvedenými úkonmi došlo k jeho ukráteniu ako veriteľa, keďže v súčasnosti sa už nemôže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z majetku SMS Košice a.s.. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý navrhol žalobu zamietnuť, keď podľa neho jednotlivé prevody vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam boli riadne zrealizované, kúpne zmluvy boli riadne uzavreté v predpísanej právnej forme a bol zrealizovaný aj ich vklad do katastra. Podrobne ďalej reprodukoval obsah vyjadrení účastníkov, ako aj podstatné časti vyjadrení svedkov O.. R. R., O.. C. E. I. O.. R. W.. Opísal ďalej zistenia vyplývajúce z jednotlivých kúpnych zmlúv uzavretých 3.7.2008, 9.2.2009, 25.8.2009 a 22.9.2009, ako aj doklady k nim sa vzťahujúce, ako výdavkové pokladničné doklady a výpisy z obchodného registra. Uviedol aj podstatné zistenia z vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-1356/4-OJP-KE 2010 a z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I z odd.:SA,vložky č.1003 zistil, že spoločnosť SMS Košice a.s. bola z registra vymazaná dňa 15.2.2015. Pri skúmaní naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení bral do úvahy § 80 písm. c/O.s.p., ako aj §5 ods. 2 a § 34 ods. 1,2 zákona č. 162/1995 Z.z. a citoval aj § 75a Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že petit žaloby o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam sformulovaný žalobcom je nesprávny, pričom žalobca bol zastúpený advokátom a nebol tak žiaden dôvod na postup podľa § 43 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom k výmazu spoločnosti SMS Košice a.s. z obchodného registra nie je podľa neho možné určiť jej vlastníctvo k nehnuteľnostiam, keďže takáto spoločnosť neexistuje. Jedinou možnosťou ochrany práv žalobcu bolo žiadať o určenie, že spoločnosť SMS Košice a.s. bola ku dňu jej zániku vlastníkom nehnuteľných vecí a tieto nehnuteľnosti patria do majetku vymazanej spoločnosti a o tomto je možné vykonať dodatočne likvidáciu podľa § 75a Obchodného zákonníka. Za daného stavu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zamietol. K namietanej neúčinnosti právnych úkonov citoval § 42a ods. 1,2 a § 42b ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a mal za to, že namietaná odporovateľnosť úkonu - prevod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou zo dňa 3.7.2008 je nedôvodná pre nepreukázaný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, pretože dlžník bol obmedzený záložným právom v nakladaní s nehnuteľnosťami. Uspokojenie nároku zabezpečeného záložným právom má pritom prednosť pred pohľadávkami veriteľov, ktorí nemali svoje pohľadávky zabezpečené záložným právom a nakoľko žalobca nepreukázal úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ani v tejto časti žalobe nevyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešného žalobcu zaviazal nahradiť

žalovanému trovy konania spolu vo výške 15.616,18 € spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa na použitie § 150 ods. 1 O.s.p., keď popísal skutočnosti, ktoré musia byť naplnené pre jeho aplikáciu a upozornil, že žalobca mal zvážiť, či si bude uplatňovať nároky, ktoré nevie preukázať, hoci aj mal zabezpečenú kvalifikovanú právnu pomoc.

4. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil pritom odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ O.s.p., poukazujúc aj na nepreskúmateľnosť rozsudku. Namietal, že prvostupňový súd mal ex offo skúmať absolútnu neplatnosť zmluvy, čo potvrdzuje aj zaužívaná súdna prax. Trval na tom, že petit formuloval správne, nakoľko v čase podania žaloby spoločnosť SMS Košice a.s. existovala a na jej majetok ešte nebol ani vyhlásený konkurz. Hoci táto spoločnosť následne bola vymazaná z obchodného registra, nebolo jeho povinnosťou žalobný návrh meniť a súdu nič nebránilo rozhodovať o pôvodnom petite žaloby, keďže vždy môže účastníkovi priznať menej, než čoho sa domáha. Prvostupňový súd tak pri rozhodovaní použil prílišný formalizmus, ktorý bol už viacnásobne odmietnutý v doktrínálnej judikatúre Ústavného súdu SR. Nakoľko kataster nehnuteľností je evidenčným a nie právotvorným orgánom, jeho úlohou by bolo premietnuť výrok rozsudku do evidencie nehnuteľností a tak by nebol ani oprávnený skúmať, či spoločnosť, v prospech ktorej bolo určené vlastnícke právo existuje alebo nie, ale podľa údajov rozsudku by zapísal vlastnícke právo v prospech tejto spoločnosti. Tvrdenie prvostupňového súdu o chýbajúcom naliehavom právnom záujme je podľa neho nezrozumiteľné a nesprávne, ako aj nedostatočne odôvodnené. Odvolaciemu súdu navrhol, aby pripustil zmenu petitu tak, že určí, že vlastníkom sporných nehnuteľností bola ku dňu výmazu z obchodného registra spoločnosť SMS Košice a.s.. Nesúhlasil ani s výrokom rozsudku o trovách konania, keď aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. nebola dostatočne odôvodnená. Poukázal na to, že uznesením bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov a jeho majetkové a sociálne pomery sa od toho času takmer vôbec nezmenili a príjem cca 450 € mesačne v hrubom mu neumožňuje uhradiť prisúdené trovy. Uviedol tiež, že od 1.9. nadobudne opätovne status študenta na vysokej škole v Dánsku, kde je školné bezplatné. Napokon prvostupňovému súdu vytkol, že v odôvodnení rozhodnutia sa venoval otázke odporovateľnosti právneho úkonu, pričom on počas konania oveľa zásadnejšie poukazoval na neplatnosť kúpnej zmluvy a navrhol určiť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, čomu však nebola venovaná dostatočná pozornosť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Trval na tom, že obchodná spoločnosť SMS Košice a.s. nie je, lebo bola vymazaná z obchodného registra, ako subjekt práva zanikla, a teda nie je možné v tomto konaní určiť, že jej patrí nejaké právo. Ak teda neexistuje skutkový a právny stav, z ktorého by bolo možné dovodiť právne dôvody žaloby, tak nemôže byť daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu musela viesť k zamietnutiu žaloby. Aj keď povinnosťou súdu nie je doslovne prevziať petit žaloby, v danej veci dispozičné oprávnenie súdu bolo limitované ust. § 153 ods. 2 O.s.p. a súd vlastnou zmenou petitu v zmysle predstáv žalobcu by nedôvodne zvýhodnil len jedného z účastníkov konania, a to napriek tomu, že žalobca bol zastúpený advokátom. Aj keby súd vecne posudzoval namietané prevody nehnuteľností, tieto by musel vyhodnotiť ako platné a účinné, keďže neboli vykonané v úmysle ukrátiť veriteľov SMS Košice a.s.. K námietkam žalobcu týkajúcim sa rozhodnutia o trovách konania poukázal na to, že žalobca nedokázal dôveryhodne vysvetliť, ako je možné nadobudnúť pohľadávku v takej vysokej nominálnej hodnote človekom, ktorý má, ako tvrdí v odvolaní, minimálny príjem na úrovni cca 450 € mesačne a ťažko možno uveriť skutočnosti, že peniaze na zaplatenie ceny za postúpenú pohľadávku si požičal, hoci termín splatnosti nemal určený a veriteľa odmietol identifikovať. Vzhľadom na okolnosti veci je pochopiteľné, že súd k aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. nepristúpil.

6. Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016 a Krajský súd v Košiciach vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 (ďalej len CSP).

7. Podľa ust. § 470 ods.1 zák. č. 160/2015 Z.z. CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

9. Prípísom z 26.1.2016 Krajský súd v Košiciach vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní oznámil, či v odvolacom konaní žiada rozhodovať na základe pôvodne formulovaného petitu (o ktorom rozhodol súd prvého stupňa), alebo či navrhuje pripustiť zmenu návrhu na začatie konania. Pôvodný žalobca C. E., reagujúc na túto výzvu podaním z 10.2.2016 odvolaciemu súdu oznámil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 1.2.2016 túto postúpil na spoločnosť AUTO G & G, s.r.o. a navrhol pripustenie zmeny účastníka konania, podľa § 92 ods. 2 O.s.p..

10. Krajský súd v Košiciach uznesením 2Co/585/2015-482 z 25.4.2016 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu C. E. vstúpila do konania obchodná spoločnosť AUTO G & G, s.r.o., so sídlom v Sečovciach, Albínov 1639. Nový žalobca pritom zmenu petitu nepožadoval a trval na pôvodnom návrhu.

11. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vo výroku vecne správny.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní pred termínom vyhlásenia na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

13. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a vo vzťahu k uplatneným odvolacím dôvodom dopĺňa nasledovné:

15. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, d/, f/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. účinného do 30.6.2016, ktoré dôvody odvolania zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP účinného od 1.7.2016, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Nová úprava (CSP) prepracovala odvolacie dôvody v dôsledku zmeny koncepcie civilného procesu, pričom v základných rysoch bola prebratá predchádzajúca úprava, došlo však k jej formulačnej úprave.

17. Dôvodmi odvolania podľa Civilného sporového poriadku môžu byť vady konania, ako aj vady rozhodnutia v zmysle ust. § 365 ods.1 písm a),b),c),d) CSP ktorý zahŕňa odlišne rozšpecifikované a formulačne upravené dôvody obsiahnuté v § 205 ods.2 písm.a/,b/ O.s.p., preto odvolací súd posudzoval napadnuté rozhodnutie a konanie , ktoré mu predchádzalo vo vzťahu k všetkým uvedeným dôvodom.

18. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. a/ až h/ O.s.p. (a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i)sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, j) bol odvolacím súdom schválený zmier).

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. nie je daný, pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne vady uvedené v § 221 ods. 1 písm. a/ až h/ O.s.p.

20. Vadami konania podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 221 ods. 1 O.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní, pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch činnosti súdu, ku ktorým došlo počas konania a v súvislosti s rozhodovaním. Spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady však nie sú sami osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosťou konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, napr. nedostatok vyrozumenia účastníka o pojednávaní, v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu (nepredvolanie alebo oneskorené predvolanie), neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 101 ods. 1 O.s.p.) alebo poučenie o dôkaznej povinnosti (§ 120 ods. 1 prvá veta O.s.p.), rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď na to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania môže byť aj okolnosť vzťahujúca sa na vykonávanie dokazovania, pokiaľ pri dokazovaní nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní (§ 122 ods. 1 O.s.p.), svedok nebol riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný spôsobom ustanoveným v § 129 ods. 1 O.s.p., účastníkovi nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.) a pod.

21. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. nie je daný, pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. Rozsudok v danom prípade nie je možné vyhodnotiť ako nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nakoľko súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku uviedol všetky skutočnosti požadované v § 157 ods. 2 O.s.p., pričom pri každej jednotlivéj skutočnosti - skutkovom zistení stručne a jasne uviedol ako ku svojmu záveru dospel a ako jednotlivé dôkazy v súlade s § 132 až § 135 O.s.p. hodnotil. Rovnako súd prvej inštancie jednotlivé preukázané skutkové zistenia premietol do záverov o skutkovom stave veci - do tzv. skutkovej vety, na ktoré nadviazal právne posúdenie veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, ktoré sú vo vzájomnom súlade, pričom súd sa vyporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami súvisiacimi s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatneným nárokom a obranou proti uplatnenému nároku.

24. Aj v zmysle Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť tým, že neboli splnené procesné podmienky. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP).

25. Ďalším dôvodom je, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá

a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

26. Dôvodom odvolania môže byť to, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Zákon ustanovuje, že v prvej inštancii koná a rozhoduje sudca príslušného okresného súdu. Na krajskom súde koná a rozhoduje senát. Na najvyššom súde koná a rozhoduje senát alebo veľký senát (§ 44 a nasl. CSP). Tiež sú upravené dôvody vylúčenia sudcov a iných osôb (§ 49 a nasl. CSP) (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP).

27. Rovnako dôvod odvolania môže spočívať v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tomto prípade ide o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

28. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d) CSP (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) nie je daný pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil žiadne vyššie uvedené vady.

29. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP (ust. § 132 O.s.p.) alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP (ust. § 133 až 135 O.s.p.), pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

30. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený ani tento odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor.

31. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo.

32. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

33. Súd prvého stupňa v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

34. Odvolací súd teda dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

35. Súd prvej inštancie žalobu zamietol predovšetkým pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, keď mal za to, že nemožno určiť vlastníctvo spoločnosti SMS Košice a.s. k sporným nehnuteľnostiam, keďže táto obchodná spoločnosť zanikla a bola vymazaná z obchodného registra. Vzhľadom na žalobcom formulovaný petit, priebeh konania a odvolacie námietky aj pre správne rozhodnutie odvolacieho súdu bolo podstatné zodpovedanie otázky, či žalobcom navrhnutý petit obstojí a či na požadovanom určení má tento naliehavý právny záujem.

36. Je nesporné, že žalobca navrhol určiť okrem iného neplatnosť súvisiacich kúpnych zmlúv z rokov 2008 a 2009, čo malo vyústiť následne do určenia nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat.úz. D. F. Q.Ň. do vlastníctva obchodnej spoločnosti SMS Košice a.s.. Nie je sporné ani to, že spoločnosť SMS Košice, a.s. zanikla a dňa 15.2.2015 bola ex offo vymazaná z obchodného registra na základe uznesenia Okresného súdu Košice I č.k. 31K/59/2012-146 zo dňa 2.4.2014. Podľa zaužívanej súdnej praxe aj keby sa objavil majetok tohto zaniknutého subjektu a pripadala by do úvahy jeho dodatočná likvidácia, ani tak by sa neobnovila právna subjektivita už neexistujúcej spoločnosti a v prípade dodatočnej likvidácie by išlo len o vyporiadanie dodatočne objaveného majetku zaniknutého subjektu, pričom subjektom, ktorý by bol povinný uspokojiť z tohto majetku pohľadávky veriteľov zaniknutej spoločnosti, by bol súdom vymenovaný likvidátor. Inak povedané, spoločnosť SMS Košice, a.s. neodvolateľne stratila právnu subjektivitu a je vylúčené jej obnovenie. S tým súvisí aj problém, či určovacím výrokom možno deklarovať vlastníctvo vymazanej spoločnosti k nehnuteľnostiam. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že to možné nie je a s jeho postupom súhlasí aj odvolací súd. Nakoľko práva k predmetným nehnuteľnostiam boli dotknuté ďalšími právnymi zmenami, jedinou možnosťou ochrany práva žalobcu mohla byť žaloba o určenie, že spoločnosť SMS Košice, a.s. (dňom 15.2.2015 vymazaná z obchodného registra) bola ku dňu zániku vlastníkom sporných nehnuteľností a tieto, ako patriace do majetku vymazanej spoločnosti, by podliehali dodatočnej likvidácii podľa § 75a Obchodného zákonníka.

37. Keďže súd nezačínal konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet účastníka, bolo zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby žalobu prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej § 79 ods. 1 O.s.p.

38. Najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby je žalobný návrh (petit). V ňom žalobca uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len z hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa žalobca v konaní domáha. V žiadnom prípade to ale neznamená, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov, slovných spojení, ba dokonca aj eventuálnych gramatických chýb) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu žalobného petitu, dopúšťal procesnej vady. Naopak tam, kde je to potrebné, je dokonca povinnosťou súdu upraviť formulačne petit žaloby tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia.

39. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 79 ods. 1 nevyžaduje, aby žalobca po stránke formálnej do najmenších podrobností formuloval návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia. Z jeho doslovného znenia je zjavné, že za postačujúce považuje, ak žalobca v žalobe vyjadří podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha. Petit žaloby, tak ako žalobca formuluje v podanej žalobe alebo neskôr v priebehu konania, je súd povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového (t.j. či je v žalobe dostatočne presne, určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada). Súd do výroku svojho rozhodnutia nemusí prevziať doslovne žalobcom naformulovaný petit žaloby, môže v ňom vykonať také zásahy, ktoré zachovávajú podstatu petitu a nemenia jeho zmysel.

40. Žalobca žalobný petit formuloval celkom jednoznačne a spôsobom, ktorý nevzbudzoval pochybnosti o tom, ako mal súd rozhodnúť a určite navrhnutý petit nebolo možné považovať za nepresný, neurčitý alebo nezrozumiteľný, aby prichádzal do úvahy postup podľa § 43 ods. 1 O.s.p.. Naopak žalobca opísal rozhodujúce skutočnosti, k návrhu pripojil listinné dôkazy a s ním formulovaného petitu bolo zrejmé, čoho sa domáha. Ak účastník (žalobca v čase podania žaloby bol zastúpený advokátom, zastúpenie trvalo počas celého konania pred súdom prvej inštancie a dohoda o ukončení zastúpenia súdu bola oznámená až 14.8.2015-vid'. č.l. 428) vymedzil nesprávne predmet konania a na základe toho naformuloval aj znenie petitu (o určenie, že obchodná spoločnosť SMS Košice, a.s. je vlastníčkou nehnuteľností namiesto určenia, že nehnuteľnosti patria do majetku vymazanej spoločnosti) nereagujúc na zmenenú situáciu, nemožno vytknúť súdu prvej inštancie, ak takúto žalobu zamietol. Pokiaľ by súd poučil žalobcu ohľadne naformulovania správneho znenia petitu žaloby, a teda vymedzil inak predmet konania, takéto poučenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 O.s.p. a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov. Nedostatok nalievavého právneho záujmu na požadovanom určení bol tak správnym dôvodom pre zamietnutie žaloby. Žiada sa zopakovať, že aj nový žalobca, ktorý do konania nastúpil po žalobcovi pôvodnom, napriek obsiahlemu výkladu podanému v preskúmanom rozhodnutí ohľadom náležitostí návrhu zotrval na pôvodne formulovanom petite a žiadal určiť, že spoločnosť SMS Košice a.s. je vlastníčkou nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX pre kat.úz. D. F. Q.. Navrhovaný petit z vyššie uvedených dôvodov nemôže obstáť a súd svojím rozhodnutím nemôže určiť, že obchodná spoločnosť, ktorá s výmazom z obchodného registra stratila subjektivitu, je vlastníčkou akýchkoľvek nehnuteľných vecí. Neobstojí názor odvolateľa, že ide len o akýsi drobný formulačný rozdiel, ktorý aj sám súd mohol upraviť a petit inak formulovať. Z hľadiska gramatiky, logiky, či právnych účinkov je totiž diametrálny rozdiel v určení, že vlastníkom nehnuteľností je zaniknutá obchodná spoločnosť, alebo že takéto nehnuteľnosti patria do majetku vymazanej spoločnosti. V danej súvislosti nie je použiteľný ani princíp „od väčšieho k menšiemu“ (a maiori ad minus), slúžiaci k logickému výkladu v právnej interpretácii, ktorý sám osebe nemôže prekenuť významný rozdiel dvoch odlišných petítov, na ktorých podstatnom formulovaní z povahy vecí, sa môže podieľať len (výlučne) žalobca, ako „pán sporu“.

41. Súd prvej inštancie sa správne a výstižne vypořiadal aj s namietanou odporovateľnosťou právnych úkonov a jeho závery v tejto časti odvolateľ žiadnym spôsobom ani nerozporoval.

42. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o trovách prvostupňového konania, pokiaľ mal za to, že predpoklady pre aplikáciu § 150 os. 1 O.s.p. dané neboli.

43. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 CSP. Aplikácia ust. § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.) pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvôle súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp.zn. 2MCdo/17/2009).

44. Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu

preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2001-14 po prispôbení novej úprave).

45. Navyše do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil nový subjekt (obchodná spoločnosť), ktorá ani netvrdí, aby u nej boli naplnené podmienky pre rozhodovanie o trovách konania odkláňajúceho sa od základnej zásady zodpovednosti za úspech v konaní.

46. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 os. 1 CSP, keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a tak žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).